

קארול: אמנות הסגנון המופשט

"אני מאמין בתמים כי רבות מהסצינות בהן מופי עה מרטיין כמה שמוגדר כי "מיפופי צרפתי" הן הרבה פחות מזועזעות מאשר מרי אה עשרה גנגסטרים בסרט אמריקאי, המכים אדם הן מפשע. אינני חולם לבקר את מבקרכם הקונצים קי טעים כאלה."

על השאלה, כיצד מרגיש את עצמו אדם הנשוי לאשה כה נערצת, הוא משיב: "כן, זה נפלא רוב הזמן. אבל יש פעמים — ומוי יכול להאשים אותי? — שאני מקנא במקר צת. אתם מבינים, כל הגזע הגברי מאוהב כמקצת כי אשתי."

בתל-אביב

בישראל אנוח?

מויז טבעי, משרכם?

נו, אני כבר מרגישה טוב!

היא נראית הרבה יותר צעירה. מתהלים לשאול שאלות:

"למה באת לארץ?"

"בעלי לקח אותי."

"את רוצה לבקר בסרטים שלך המוצגים בארץ?"

"או, לא! אתרי שאני גומרת לשחק, אינני רוצה לראות אותם יותר."

מבקשים ממנה להסיר את הכובע לשם צילום. היא מהססת רגע, לבסוף מסרבת כי חיוך לאורך כל הפה: "אני פרועה, מחר אלך בלי כובע."

ב-16 לחודש, חל יום הולדתה. מציעים לה לחגוג אותו כיאות בישראל. היא אינה מסרבת, מציינת בקול את גילה: 32. שכבות איפור עושות אולה קצת יותר צעירה. תכשיט יחיד על גופה הוא שעון זהב עדיין.

* * *

בצד, מוצאים להם כמה מעריצים את הש עה המתאימה לנהל ויכות טוער על מהותו של הסרט הצרפתי. מול, שמרטיין אינה מבינה עברית, היא ודאי היתה נעלבת.

"אתם לא מבינים", מסביר מעריץ נרגש, "סרט זה אמנות ממש ככל אמנות אחרת, ואם מותר לראות נשים ערומות בפסלים ור ציורים, למה לא בסרט?"

לא כולם נראו משוכנעים ביותר, אף על פי כן לא גרעו עין אף מהתנועה הקטנה כי יותר של מרטיין.

היא היתה עייפה, העיפה מבטים של קוצר רוח בבעלה ובאנשים מסביבה. הצלמים גמרו לצלם, מרטיין ויאק חתמו כבר לכולם. השעה היא אחת ועשרים אחרי חצות, עת לישון. היא נכנסת לטקסי-ירוק גם הוא. דרך ההלון היא נראית מאוד חמודה. טגדר שלם עמוס מזוודות גוסע אחריה. מישורו אינו יכול לעצור בעצמו וצועק: "קרולין שרי!" * ההצגה הסתיימה. היא תימשך רק בבוקר, כשנציגת הנשיות הצרפתית המופשטת תחל את סיורה בן ארבעה הימים בישראל.

* קרולין יקירת, שמו של אחד מסרטיה ה ידועים ביותר.